

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno
toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah
in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično pri-
logo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike
stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celo-
letno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celo-
letno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike
stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno
550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja
upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko
humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno
toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica 31. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma
se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaš-
e plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in
zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
sust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Denarna stagnacija

Leta 1908., po aneksiji Bosne in
Hercegovine se je pričelo čutiti, da
je denarja vedno manj; jel se je dra-
žiti, obrestna mera je začela rasti
in je dosegla višino 6%. To je nam-
reč bil oficijelen diskont avstro-
ogrške banke, ki je bil dostopen sa-
mo bankam in najboljšim protokoli-
ranim trgovcem in še to le do neke
določene meje; to so odločevali v
centrali na Dunaju, oziroma cenzo-
ri pri dotičnih filijalkah. Banke so
se posluževale tega za reeskontira-
nje svojih menic, ki so jih preje
skontirale raznim trgovcem in manj-
šim denarnim zavodom; ti so pa mo-
rali za to plačevati še višjo obrestno
mero in pa provizijo. Ti manjši de-
narni zavodi pa in mali trgovci, so
pa svojim klientom zaračunavali zo-
pet večje obresti in provizijo, tako,
da je zasebnik, kot prvotni posojilo-
jemalec moral plačevati po 7%, kar
je pa z raznimi provizijami naraslo
navadno na 8%—9%, na Hrvaškem
so plačevali celo po 12% do 15%.
Za časa krize se je pa lahko še o sre-
či govorilo, ako se je denar sploh
dobiti moglo. Tako visoko obrestno
mero so imele samo države, ki so v
trozvezi in pa Portugalska, vse druge
države cela Evropa, pa so imele
nižjo obrestno mero; državna renta
pa je bila naša najnižja, celo Turčija
in Italija, ki ste se volevali, ste imeli
višje notirano kakor pa mi, to se
pravi avstro-ogrška država.

Ko je bil denar že precej drag,
to je pred približno dvema leti, je
kar nanaglomna avstro-ogrška banka
vstavila takozvani stavbeni kredit.
Rekla je, da menjic, ki izvirajo iz
takih kupcij sploh ne bo več eskom-
ptirala. Vsled tega so morale vsta-
ti tudi druge banke tak kredit in
naravna posledica je bila, da je stav-
bena obrt pričela pešati. Ker je pa s
stavbeno obrtjo zvezanih toliko dru-
gih obrti, ki so lahko male ali pa
tudi velike, kakor: ključavničarstvo,
mizarstvo, slikarstvo, pleskarstvo,
klezastvo itd., je vse to trpelo in
trpi še dandanes, ker ni dela. Po-
sledica je bila zopet, da je vsled po-
manjkanja dela začela pešati tudi ve-
lika industrija, ki je bila od 1. 1908.
že itak močno prizadeta, ker so po
Orijentu pričeli bojkotirati naše pro-
izvode, posebno sladkor in tkanine,
ki so naš glavni izvoz. Naši diplomati
so sicer mislili, da pomirijo Turke s
tem, da jim za Bosno in Hercegovino
dajo okrog petdeset milijonov
kron, niso pa računali z nezanesli-
vim značajem Orijentalca, ki zamere
nikdar ne odpusti in pa z Grki, ki
imajo trgovino v Mali Aziji (ob obre-
žju, kjer so ravno najvažnejše točke)
v rokah. Ker pa je bila naša zunanja
politika naperjena proti balkanski
zvezi, v kateri so pa tudi Grki, smo

se zamerili celemu Balkanu in Ori-
jentu sploh. Na ta način je naš izvoz
dandanes reducirán na jako nizek ni-
vo, trgovina je uničena, industrija
oslabljena, delo zmanjšano ali sploh
vstavljeno in naravna posledica je
na eni strani grozna revščina, ki ra-
ste od dne pri delavstvu — na
drugi strani pa mrtva industrija
tudi ne rabi več denarja, ki je bil
preje njena kri, ki se je pretakala
po gospodarskem organizmu, toraj
zopet mizerija pri denarnih zavodih,
ki so imeli namen podpirati in
vzdrževati trgovino, obrt in indus-
trijo. Ze sedaj tožijo večji denarni za-
vodi, da imajo preveč denarja, da
manjka dobrih trgovskih poslov in
podjetij. Radi tega je tudi te dni
3. februarja avstro-ogrška banka
zopet znižala svojo obrestno mero
za 1/2% in je od 6% padla na 4 1/2%,
pa pojde v kratkem še nižje, ako je
ne bo oviral iztok zlata, kajti že ne-
kaj časa sem mora kriti devize z
efektivnim zlatom. To pa zato, ker
imamo leto za letom pasivno trgo-
vinsko in vsled tega tudi pasivno
plačilno bilanco, radi tega tudi ne
kroži več toliko zlata po državi ka-
kor prejšnja leta, dasi imamo zlato
valuto.

Le en sam primer naj tu podamo
da vsakdo lahko uvidi, kako nepra-
klični so bili pri nas diplomati in
kako praktični so Angleži. Pri nas
se mora sicer vsak diplomat učiti
angleščine, tudi po šolah jo skozi in
skozi bolj silijo, toda praktične strani
Angležev si pa nočejo prilastiti.
Ko je leta 1899. bila angleško-burška
vojna, je ministrski predsednik
Chamberlain, ki je obenem tudi indus-
trijalec, če tudi v „družbi“. Burom
prodajal municijo, da so na Angleže
streljali, in je rekel, če ne storim te-
ga jaz, pa bo kdo drugi napravil ta
posel in Anglija izgubi na narodno-
gospodarskem polju. Ko so pa lansko
leto v „kritični“ dobi Srbi naročili
pri raznih naših tovarnah (tudi nem-
skih) odeje in obleke za svojo arma-
do, je naša država ta izvoz prepo-
vedala, češ, s tem bi podpirali sov-
ražnika. Srbija je potem to dobila od
drugod in za našo industrijo, je posel
za sedaj in najbrže tudi za bodoče
izgubljen. Sličem slučaj se je dogo-
dil leta 1908. Popel je Srbija strelivo
in orožje naročevala pri nas, ker so
pa delali težkoče in dajali slabši
materijal. Je naročila na Francoskem,
blago je šlo preko Dunaja, kjer so z
obzirom na nameravano aneksijo že
slutli napetost, so vstavili ves ma-
terijal, ga niso pustili naprej in so
šele na intervencijo neke velesile
spustili pošiljatev v Srbijo. Seveda
so popel strelivo napravili nerabno.
Posledica je bila, da je Srbija napra-
vila svojo tovarno za strelivo in je
v vojni s Turčijo zalagala še druge
svoje zaveznice. Tako nismo napra-
vili ne kupčije niti smo kaj zaslužili

s prevažanjem, kar pa sedaj radi de-
lamo nemškim tvrdkam po znižanih
tarifah, da morajo konkurirati z na-
šimi v kolikor sploh še pridejo v
poštev.

Proslava...

Slovenska trobojnica se mora umak-
niti.

V pondeljek zjutraj sta se razvili
na hotelu „Union“ dve zastavi: slo-
venska in cesarska. Ljudje so čudno
gledali in se spraševali, kaka sla-
vnost bo v „Unionu“. Eni so bili mne-
nja da je to na čast klerikalnim po-
slancem, ki pridejo te dni v Ljub-
ljano, drugi so trdili, da je to v čast
novemu vinu, ki ga je dobila union-
ska klet, hudomušneži pa so trdili,
da obhajajo v „Unionu“ desetletnico,
odkar so izplačali zadnje dividende.

Popoldne pa so zapazili izvošče-
ki pred „Unionom“, da se je začela
slovenska trobojnica krajšati in kraj-
šati in je počasi izginila — pa ne v
zračne višave, ampak v varno zave-
tje unionskega podstrešja. Ob istem
času se je raznesel glas, da bo v
„Unionu“ neka vojaška proslava in
da se je pri tej smatralo slovensko
trobojnico za neumestno... Zato je
morala izginiti.

Zgodovinski dan.

Vzeli smo v roke Beckerjevo
svetovno zgodovino in smo poiskali
v nji zgodovinski dan, o katerem so
zadnje dni posebnost štajerski nemški
listi mnogo pisali. Čitali smo (namreč
v teh listih), da sta avstrijska in ru-
ska armada 1. 1864. v Schleswig-
Hollsteinu dosegle svetovno znano
slavo. Posebno naši Belgijci so se iz-
borno držali. In tem na čast se je vr-
šil večer v „Unionu“ Dne 6. febr.
1864. je bila namreč bitka pri Over-
see — kjer so Avstrijci zmagali nad
Danci. To je zgodovinski dan.

Leto 1864.

Tisto leto — kakor se starejši
ljudje še spominjajo — je nastala
vojna. Nimamo časa, da bi natančno
razlagali zakaj. Včasih nastane vojna
zato, ker jo hočejo diplomati imeti.
Danski kralj je po nekkih starih pra-
vicah proglasil pokrajini Schleswig
in Hollstein za danski. Bismarku to
ni bilo všeč, kajti njegov plan je bila

Kmečki strah.

Res velike so težave,
ki tero zdaj kmečki stan,
ker le za korist države
kmet se trudi dan na dan.

Srečni drugi so stanovi,
ki dobijo svoj denar,
da množijo se dolgovi,
kaj je to gospodi mar.

Če nevihta v polje vdari,
ali toča vsuje se —
če slabo se gospodari —
kje pritožba čuje se.

Kmetu treba je živine,
da dobi denar za sol,
če mu ena ovca zgine,
ni je več nazaj nikol.

Mesto da bi dal obresti,
mu naraste stari dolg —
kar doma bi mogel snesti,
mu odnese — ropar — volk.

So raznesle se novice
po vseh kočah in vaseh,
že so tarnale ženece,
da to kazen je za greh.

Časopisi so pisali
o dogodkih vse povprek,
zraven so popisovali,
kakšen, da je Bauernšrek.

Najprej so tako sodili,
da je maček, volk al' ris,
vendar so se le zmotili,
ker jih varal je popis.

Na planinah je živine
bilo manj od dne do dne,
pse, kokoši, peteline,
vse zverina čudna sne.

Kjer se pase kaka čreda,
zver iz gozda prileti —
komaj da pastir pogleda,
ni ne krave, ne zveri.

Mislili so, da hijena,
ta pozrešna je zverjad,
ker je to naturna njena
da prikrade so kot tat.

Tudi to je dobro znano
da mričev ne pusti,
kar je v grobu zakopano,
to ji še najbolj diši.

Toda ljudska govorica
raste kot na morju val
kar je zjutraj še novica,
to zvečer je že „skandal“.

Pravijo, da iz komarja
se na pravi en cel konj,
če se pa še bolj povdarja,
pa nastane kmalu slon.

Ker po gozdu je ležalo
nekaj zlomljenih vrhov,
mislili so, da prignalo,
slona v gore je na lov.

Strah ima oči velike
slon ima pa hudo moč,
zato klicali svetnike
so vsi kmetje na pomoč.

Večji kakor sama gora,
rekli so, da slon je ta,
za vse grešnike pokora
k nam poslana iz neba.

Kdor pa hotel ni verjeti,
temu bilo je gorje —
„Drugi morajo trpeti,
kar nekteri zagreše...“

Ker so vsi zveri se bali —
nihče več ni v gore šel,
čredo so s planin prignali —
da bi strah jim vseh ne snel.

A turisti so pogumni,
ti strahov se ne boje —
ker oni so bolj razumni —
lezejo na vrh gore.

Enkrat prišla dva turista,
sta iz mesta od nekod,
prišla še do srede nista,
zver jim grozna ustavi pot.

Izza gor se grozna ptica,
je pojavila namah,
zakrčala je ženica:
„Ježeš, to je kmečki strah.“

(Bil je to en par iz mešta,
ki v nedeljo v gore gre,
a zakaj po gorah gresta,
tega nihče prav ne ve.)

Po dolinah govorica,
se raznesla je o tem,
da v planinah čudna ptica,
prikazuje se ljudem.

Tudi to so govorili,
da požre na dan več krav,
najbolj pa so se čudili,
da ima kar dvoje glav.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalej.)

Zdaj se je vrgeł Pardajan na za-
prta vrata, kakor prvi dan; a jedva
da se mu jih je posrečilo znajati. To-
da ta brezmočnost ga ni pomirila,
marveč je le še podžgala njegovo
besnost.

Vso noč in ves drugi dan je delal
takšen hrup, kričal tako divje in raz-
bijal po vratih tako srdito, da si ječar
ni upal stopiti v njegovo ječo.

Gouverner pa, ki so ga obvestili,
je poklical tucat dobro oboroženih
vojakov in se napotil v njihovom
spremlstvu k jetniku.

„Gospod guverner hoče govoriti
z vami!“ je zaklical ječar skozi
vrata.

„Vendar že enkrat! Torej iz-
vem!“ je zamrmral Pardajan; znoj
ga je oblivljal v curkih, in opraskan
je bil do krvavega.

Umolknil je in odnehal v svojem
divjanju.

Odpri so vrata. Vojaki so na-
perili svoje halepate.

Malo je manjkalo, pa bi bila po-
padla Pardajana blaznost, da bi se
bil vrgeł na te ostrine.

Zdajci pa se je ustavil...

Čuden izraz strmenja je pokrtil
njegovo obličje...

Zagledal je bil guvernerja sredi
njegovih vojakov.

In tega guvernerja je poznal.
Bil je eden izmed zarotnikov, ki
jih je videl v zadnji sobi pri Vede-
ževalki!

„Aha!“ je dejal guverner, „zdi
se, da se vam vrača mir ob pogledu
na halepate, kakor vsem takšnim
besnežem! Umikate se? Dobro, do-
bro!... Zmanjkalo vam je besed?...
Poslušajte: jaz sem dobra duša —
ampak glejte, da se mi to ne ponovi!
Kakor hitro slišim še eno pritožbo,
poldete v temnico; ob drugi pritožbi
vas kaznujem z ječo, in ob tretji
z natezalnico. Zdaj ste posvarjeni. Hu-
diča, dragi moj, ako že sami ne
morete spati, pustite vsaj spati dru-
ge.“

Pardajan se je bil res umaknil
za par korakov.

Nato je obstal, z duhom nape-
tim v tako napornem iskanju, da je
izražal njegov obraz samo globoko
strmenje.

Gouverner, prepričan, da je že
njegova navzočnost sama prestra-
šila jetnika in ga ukrotila, je priza-
nesljivo in sočutno skomizgnil z ra-
mami.

„Takšni so ti hudiči!“ je zamr-
mral prezirno.

Pardajan je molčal še vedno.
Obrvi namršene, pesti skržene,
stoječ kakor okamenel, je mislil svo-
jo misel do konca...

„No,“ je povzel guverner, „zdaj
ste izpametovani... in posvarjeni!
Čuvalje se natezalnice!... Upam,
da boste poslej mirni. In bodite mi
hvaležni, da nisem strožji z vami!“

Hotel se je obrniti in iti.

Zdajci pa je stopil Pardajan na-
glo proti njemu.

„Gospod guverner,“ je dejal z
glasom, čigar mirnost bi bil moral
občudovati vsak, kdor bi bil vedel,
kaj se godi v njegovi notranjosti,

„gospod guverner, prošnja imam do
vas... oh, ne bojte se... nič več se
ne bom upiral... prepričali ste me
popolnoma...“

„Mislim da!“ je dejal guverner.

„Malhno prošnja,“ je povzel
Pardajan.

„Že vem! Prašati me hočete,
zakaj ste tu?... Eh, dragi moj, dajte,
da vam povem: jaz si ne belim glave
z vprašanjem, kaj so zakrivilili moji
jetniki. Privedejo mi človeka, in jaz
ga prevzamem — to je vsa moja na-
loga. Povem vam lahko le to, da po
vseh verjetnosti ne poldete več od-
tod. In zato glejte, da boste živeli
v miru z mano in s svojimi dobrimi
čuvaji.“

„Boljšega si ne želim, gospod
guverner, in zahvaljujem se vam od
srca za naše dobre nasvete... toda
prošnja, ki jo imam do vas, je pov-
sem drugačna.“

„Kaj torej hočete?“

„Samo malo papirja, črnilo in
pero.“

„To je prepovedano. In koliko bi
zapravili na papirju, ako bi pisali vsi
jetniki svoje spomine... Izbijte si
to iz glave, dragi moj! Do svidenja!“

„Gospod guverner!“ je vzkliknil
Pardajan. „V tem slučaju gre za sila
važno odkritje!“

„Odkritje?“

„Da. Hočem ga zaupati le vam
in pismeno. Slučaj mi je bil naklo-
njen, da sem zasledil zaroto.“

„Zaroto!“ je dejal guverner in
prebledel.

„Hugenotsko zaroto, gospod
guverner! Lopovi hočejo umoriti gos-
poda Giškega in razne druge osebe,
katerih vdanost do svete Cerkve je
obče znana...“

„Ah, vraga! Tako važno reč ste
zasledili!“

„V svojem spisu vam podam
sredstvo, da se morete polastiti pre-
kletih hugenotov, in dokažem hkrati
jasno njihovo krivdo. Upam da mi
bodo gospodje hvaležni za to in da
pridem zopet v milost... kakor hitro
spisem stvar in vam jo izročim, mi
odvzamete črnilo, peresa in papir, in
potem vas ne bom prosil ničesar
več... čakal bom samo plačila za
svojo dobro voljo... v svesti si, da
sem storil državi veliko uslugo!“

„Zares, zares!“ je rekel guver-
ner. In če so dejstva takina, kakor
pravite...“

„Še mnogo strašnejša sol!“

„Hudiča!“

„Strašnejša od vsega, kar si mo-
rete misliti.“

„No, ako je tako, vam obljubim
tudi jaz za svojo osebo, da hočem
storiti vse, kar je v moji moči, za
vašo rešitev.“

Načrt vrlega guvernerja je bil
napravljen že v prvem trenutku.

Sklenil je, da pusti jetnika spisati
svojo ovadbo, nato pa ga spravi s
prvo pretvezo v eno tistih skritih
celic, kjer je smrt gotova vsakomur
v par mesecih. Oborožen z njegovimi
razkritji, postane ne le rešitelj Giža,
pa njegovem pričakovanju bodočega
kralja francoskega, marveč tudi re-
šitelj svete Cerkve.

Vrnil se je sijočega obraza.

Četrte ure nato je prinesel ječar
Pardajanu dva lista papirja, črnilo in
kup že obrezanih gosjih peres.

Vitez je segel željno po papirju.
Vroča radost se mu je zasvetila v
očeh.

„Za par dni bom svoboden!“ je
vzkliknil.

Ječar ga je pogledal perogljivo.
„Vaš gospodar sam mi odpre
vrata!“ je nadaljeval Pardajan.

„Moj gospodar?“ je prašal ječar,
meneč, da se sme v tem slučaju iz-
neveriti hišnemu redu.

„Da, guverner, gospod de Gita-
lan.“

„Pravite, da vam guverner od-
pre vrata?“

„On sam!“

Ječar je zmajal z glavo in odšel,
misleč si:

To je druga vrsta blaznosti; a ta
je vsaj mirna.“

zdržena Nemčija. Šlo mu je za to, da pridobi »zlepa ali z grdo« ti dve pokrajini za nemško državo. Tudi avstrijski diplomati so hoteli pri tem imeti svojo besedo. Bismarck se avstrijske pomoči ni branil. In res: dne 20. jan. l. 1864. sta združeni armadi avstrijska in pruska prestopili hollandsko mejo.

Prusov je bilo 35.050 s 110 topovi, Avstrijcev pa 21.323 mož z 48 topovi. Pruse je vodil princ Friderik Karol — naše pa general Gablenec. Vrhovni poveljnik je bil Wrangl.

Danski general Meza, je bil kmalu v stiski — zato se je umikal (saj sta bili proti mali državi dve evr. velesili!) In pri tem je prišlo do boja dne 6. februarja ko so sprednje avstrijske čete pri Överssee zadele na zadnje vrste (Nachtrall) Dancev, in jih po krvavi bitki pognale v beg. I. d. Voja se je zavlekla do konca aprila — in se je potem zopet pohnovila — dokler ni bil Schleswig-Holstein — nemški.

Boj za plen.

Med Nemci je bilo veliko veselje, da so dobili dve deželi z avstrijsko pomočjo. Ove te dobe se je začela napetost med Avstrijo in Prusijo, ki je vzbruhnila l. 1866. V Beckerjevi knjigi sledi takoj za vojno — vojna l. 1866. To je bilo prusko plačilo za avstr. pomoč.

Znidaršičeve šnopsarije pa ne vidijo, ko je med mašo odprta. Zda jo bo misijon, jo bo treba zapreti. Pri nas je itak vse prepovedano: orglati, igrati, plesati. Po farških gostilnah pač smejo plesati, drugod morajo plačati koncesijo (če jo sploh dobe) le takim je ni treba kakor so g. Hrovat, Knafelc i. dr. Seveda: klerikalci dela, kar hoče: liberalci bodo zda na Dvoru na vrh obešali, kakor se je izrazil »Domoljub« v zadnji številki. Tako obrekovanje poštenih ljudi, kot so zadnjič čitali, prenese le »Domoljub« in njegovi čitatelji. Pometajte pred svojim pragom. Kaj vam je na poti prejšnji gospod učitelj? Ali ni izpolnjeval svojih dolžnosti? Ali ima Posojilnica v Žužemberku pravico raznašati okrog, kdo ima naložen denar in koliko ga ima? Na Dvoru so taki možje, da to o drugih raznašajo, o sebi pa nečijo povedati, kako je z njimi. Vsevednež z Dvora.

Štajersko.

Štajerski deželni zbor. Sedaj je gotovo, da se sestane štajerski deželni zbor v torek, 17. t. m. h. kratkemu zasedanju, ki bo trajalo do konca februarja, da reši proračunski provizorij, sklepa o resolucijah glede lokalno - železniškega programa ministrstva, dovoli nekatere subvencije in uredi manjše gospodarske zadeve. Vprašanje zvišanja učiteljskih plač ne bo prišlo v razpravo. Deželni odbor je danes sklenil realizirati od deželnega zbora sklenjeno posojilo 10 milijonov kron pri Štajerski eskomptni banki in češki banki Union po kurzu 92,25 in po 4½%.

»Südmärkino« prokletje. »Südmärkino« delo ni le slovenskim prizadetim posestnikom skoro vedno v prokletstvo, toda se masuje tudi nad priseljenici samimi. V koliko slučajih smo že tekom enega samega leta našim bralcem predložili vso bedo, ki jo morajo prenesti ne le oni slovenski kmetje, ki so prodali svojo rodno grudo, marveč tudi oni, ki so bili nespametni dovolj, se dati zapeklati brezvestnim agentom »Südmärke« in se naseliti v St. Ilju in drugih slovenskih krajih, ob narodni meji. Kmalu uvidijo ti nemški priseljenici iz Nemčije, da so se bridko varali. Ves trud in vsa prizadevanja so zaman. Udaajo se pijančevanju in nepravemu življenju — ali pa jih vzame noč in gredo nazaj v svojo domovino. Tudi zakonski — mladoporočeni — par Seifert iz Almansweierja pri Lahru na Badenskem, je bil izvažen v St. Ilj. Imela sta lepo vsoto in si hotela doma kupiti posestvo, a »Südmärkin« agent ju je proti volji staršev pregovoril. Prišla sta, našla 54 oravov veliko, popolnoma izžeto in zanemarjeno posestvo, kojemu je k temu manjkalo že 7 oravov. Sklenila sta začasno pogodbo, ne da bi se bila v nji zmenila za gotov termin odpovedi. Zabila sta sčasoma v posestvo tisoče, a končno uvidela, da ju ne more rediti, kajti »Südmärka« je zahtevala letne najemnine 1200 K. Že minolo jesen sta hotela oditi, a agenti »Südmärke« so ju pregovorili, da naj počakata vsaj toliko časa, da pospravita letino. Storila sta še to. Kar nakrat pa pride »Südmärka« in zahteva, da izpraznita posestvo — tekom 14 dni. »Südmärka« namreč trdi, da sta živela leno in potratno. Zakonska Seifert sta izjavila, da rada gresta domu, a časa rabita do 16. marca, ker jima drugače ni možno svoje premlinice in živino ceniti vredno prodati. Sodnik v civilni obravnavi je bil sam istega prepričanja, a zastopnik »Südmärke« je trdno srčno vztrajal pri svojem... Zakonska Seifert morata tekom 14 dni zapustiti posestvo, kljub temu pa imata pravico, staviti svoje protizadeve za odškodnino nasprotni »Südmärki«. O stvari bomo še poročali.

Maribor. (Obrt. klub.) Dne 13. t. m. imia obrt. klub svojo zadnjo plesno vajo. V nedeljo dne 15. t. m. se vrši plesni venček omenjenega kluba v dvoranah Nar. doma. To bo predzadnji večji letošnji ples.

Slovenska Bistrica. (Predstava.) Kot smo že javili, prirede slovenski mariborski gimnazijci v nedeljo dne 15. t. m. ob pol. 4. popoldne v prostorih hotel »Avstrija« trodeljansko burko »Veharjevo letovišče«. Burka nudi mnogo smeha, mnogo zabave. Vrh vsega je čisti dobiček namenjen slovenski dišiški kuhinji v Mariboru. Kdor ima srce za slovensko učedo se mladino, naj ne zamudi posetiti to predstavo!

Aussee. (Zopet defraudacija.) Kot smo že mimogrede poročali, je občinski tajnik Schwarz pred dalje časa izvršil par prav poštenih defraudacij. Nemci so stvar sicer skušali pobiti, a končno je vendarle za vse skupaj izvedela javnost. V teku par let — reviziji ni bilo — je Schwarz poneveril svoto 8501 K 51 v. To svoto krije deloma gotovina 3541 K 92 vin tako, da je vsega primankljalo 4959 K 64 vin. Zdi se, da je tam, kamor pride Nemec — samo

tatvina in nemorala. Nemci so sami nase lahko ponosni.

Iz Maribora. Javno predavanje bo v četrtek, ob 8. uri zvečer v mali dvorani Narodnega doma. G. prof. M. Piric bo nadaljeval svoje predavanje, ki ga je imel meseca decembra l. l. o svojem potovanju po Italiji. K tem predavanjem, ki bo zelo zanimivo, je vsak Slovenec pristrčno vabljen in ima prost vstop.

Goriško.

Gorica. Dobili smo nov katoliški časopis pod imenom »Goriški List«. Sicer smo pričakovali nekaj podobnega, toda nismo mislili, da se bo zgodila sprememba na tak način. Ako se pomisli, da je »Goriški List« le naslednik »Primorskega Lista« in »Gorice«, se pač lahko razume, zakaj se gre. Novostrujarji so zmešali celo klerikalno politiko na Goriškem ter se polastili vodstva. Napravili so veliko zlo, katerega posledice bo čutilo naše ljudstvo še precej časa. Dokler so bili klerikalci enotni, se je dalo z njimi še kaj opraviti, sedaj pa niti za kompromise niso več sposobni. Novostrujarsko glasilo je zmedlo celo našemu nadškofu glavo, da je prepovedal svojih duhovnikov vsak stik s starostrujarskim časopisem. Ker pa je večina goriških duhovnikov, kakor sploh na Primorskem, starega prepričanja, se nikakor ne more strinjati z mladostrujarskim naraščanjem, kateremu se vseje sovraštvo že v goriškem semenišču. Zato se je ustanovil »Goriški List« ki pravi, da ni glasilo nobene stranke, torej tudi klerikalne ne. Veljati hoče za katoliško glasilo vseh južnih Slovencev, ki se drže starega načela: vse za vero, dom, cesarja! Bolje tako, kot pa nič! Upamo, da bo novo-ustanovljeni »Goriški List« (storil vsaj nekaj pozitivnega za zblizanje političnih sovraštvo primorskega Slovenstva. K temu upanju nas vspodbuja njegova izjava, da bo stal edinole na katoliški podlagi, brez ozira na razdirajoče politične stranke. — Obenem pa moramo pripomniti, da se je z ustanovitvijo »Goriškega Lista« zmanjšala številka slovenskega časopisja na Primorskem. Mesto dveh imamo sedaj le enega, ki bo izhajal le enkrat na teden, do čim sta prele »starostrujarska« glasila »Gorica« in »Primorski List« izhajali skupno trikrat na teden. »Novi čas« itak ni aktiven. »Soča« in »Primorec« pa premalo. In to je velik nedostatek v našem političnem delovanju za obrambo in napredek južnih Slovencev.

Shod slovenskega učitelstva na Goriškem sklicuje podnaslanec po § 2. društvenega zakona dne 12. februarja t. l. ob 10. uri popoldne v dvorani hotela »Zlati jelen«. Dnevni red: Naše gnotno vprašanje. Pridite vsi! V Dornbergu, dne 6. februarja 1914. Ignacij Krizman.

Gorica — državni kolodvor. Ne vem, če se je zgodilo le slučajno ali na iz preteklosti nemškega načelstva, da nisem dobil zadnje nedelje pred osmim vlakom nobenega slovenskega časopisa na peronu. Zenska, ki prodaja časopise, mi je odgovorila v nemškem jeziku, da jih nima. Ker so navadno tamkaj tudi slovenski časopisi na razpolago, sem se tej mamici precej začudil. In prodajalka? Kaj mora biti res Nemec povsod na površju? Popotnik.

Tržič. Minuli teden so imeli v tukajšnjih občinskih prostorih zborovanje furkanski oziroma laški občinski tajniki in drugi občinski uradniki. Kakor znano, se borilo st. že dolgo časa za priznanje njihovih zahtev glede službe, plače in pokojnine. To pot se je sklenilo, da nastopijo skupno s slovenskimi tovariši na Goriškem za priznanje zahtevanih pravic. Deželni glavar jim je obljubil svojo naklonenost.

Pevsko društvo »Venček« v Dutovilih priredi v nedeljo dne 15. februarja veliko pustno veselico s petjem, deklamacijo, igro in plesom. K plesu svira Sežanski solonski orkester. K obilni udeležbi vabi odbor.

Napredek sovražnikov. Odkar so se naši Nemci zvezali z Lah, vidimo, da jim raste greben in ošabnost. Iz njihove zveze z našim južnim sovražnikom črpajo novo moč za razširjenje nem. nacionalizma na jugu. Ustanovili so nov tednik »Wochenpost« ki se bo — kakor pravijo plakati po Trstu, Gorici in drugod — pečal s politiko, trgovino in umetnostjo. Stofili so zopet en korak naprej. Gotovo je, da bo ta list informiral nemške trgovce o vsem, kar bi moglo biti na našo veliko škodo. Slovenski trgovci bodite pozorni in upoštevajte svoj »Trgovski vestnik« — Pa tudi Lah nameravajo ustanoviti nov tednik. O tem smo natančno poučeni. Laški živeli išče na vseh koncih in krajih nepotrebnega življa. O tem prihodnjč več.

Na dnevnem redu goriškega deželnega zbora 3. februarja, ki kaže, katere prošnje so prišle na goriški deželni zbor, se nahaja med peticijami doslovno sledeča postavka: »Nadškof Sedelj prosil, da bi se ga oprostilo od plačevanja 30% deželne doliade od osebne dohodarine večjih prejemkov«. Nadškof Sedelj torej noče sedaj več plačevati deželnih doliad, katerim je podvržen po zakonu, kakor vsak državljani. Kedaj ste že čuli, da bi se bil kak kmet obrnil na deželni zbor s takole prošnjo ali protestom, da bi se rešil doliad? Kakor je razvideti iz zgorajšnjega uradnega poročila, gre se za doklado, kajero bi moral plačevati nadškof od svoje visoke plače. To je še večja umazanost. Pri svojem nadškofu imajo novostrujarji prvo leno nalogo, da ga nauče dostojnosti; kajti take zahteve, kakor je njegova, so res nekaj nezaslišanega. Naučite naj ga nekoliko demokratizma. Visoko plačani nadškof je pač pred davčno oblastjo po postavi ravno tisto, kakor vsak drug človek!

Vlada je torej našla potrebo, da se v Tolminu uvede tolerančni zavod, in je dogovorjeno z volaško oblastjo zahtevala od tamošnjega županstva, da ga dovoli. Županstvo se je zahtevi te gnušne uvedbe odločno uprlo. Toda vlada in vojaška uprava na tem vztrajajo. Vsled tega je v zadnji seji deželnega zbora poslanec vložil interpelacijo. (Tržaški Piccolo je prinesel v sredo pretečenega tedna poročilo, da je poslanec Mikuz s svojo interpelacijo zahteval upeliavo tolerančnega zavoda v Tolminu. Piccolo je gotovo poročal kak mazinjanec, ki ne razume slovenščine in je poročilo tako popačil. Županstvo je gotovo imelo prav, da je protestiral proti taki nameri vlade in volaške oblasti, ker na eni strani ne bi volajstvo, tudi če se mu ta zahteva izpolni, postalo nič moralnejše, in bodo tamošnje ženske ravno tako še v nevarnosti, po drugi strani pa, in to je gotovo uvaževanja vredno, bo v kraju zaselana za večne čase venčija. In večje zla kot je to, si ne more želeli noben kraj na svetu.

Ljubljanski občinski svet.

Sinočnjo sejo občinskega sveta je otvoril župan g. dr. Tavčar ob 6. in se je najprej spomnil smrti pok. Višnikarja, ki je bil skoraj do zadnjega časa tudi občinski svetnik. Udeležil se je pogreba, položil v imenu mesta venec in izrazil vdovi sožalje.

Deželni odbor je na pritožbo občinskega svetnika Stefeta in Kregarja razveljavil sklep občinskega sveta po katerem se je stavilo v toletni mestni proračun 500 kron za poštenske potovalne podpore v študijske svrhe licealnemu učitelstvu. Svoj odlok motivira deželni odbor s tem, češ, da se nahaja mestna občina v takih finančnih razmerah, da niti svojim zakonitim dolžnostim ne more udovoljevati. To neutemeljeno trditve dež. odbora župan odločno zavrača.

Za mestne uboge je daroval g. dr. Fetič - Frankheim, da počasti spomin na svojo umrlo tačo, 100 K, neimenovani dobrotnik pa 50 kron — povodom velikega mraza.

Dr. Štajmer — častni meščan.

Podžupan dr. Triller je utemeljeval svoj nujni predlog, da se vladnemu svetniku dr. Štajmerju povodom petdesetletnice njegovega rojstva podeli častno meščanstvo za njegove velike zasluge. Dr. Štajmer deluje v Ljubljani že 20 let in v tem času je njegovo ime kot odličnega kirurga zaslovelo tudi daleč izven mej države. Kako priljubljen je on v ljudstvu, se vidi prav lepo, iz naslednjega slučaja: Pred leti je izvršil težko operacijo na nevarno bolni stari kmetijski ženi. Ko je ta žena ležala v bolnici kot že rekonvalescentinja po prestani operaciji in je zagledala dr. Štajmerja, je začela jokati. Vprašana zakaj joka, ko je vendar izven nevarnosti, je odgovorila: »Jokam, ker bodo tudi te (dr. Štajmerjeve) roke morale trohniti v zemlji.« Ko je izbruhnila vojna na Balkanu, je bil dr.

Štajmer eden prvih zdravnikov iz Avstrije, ki je pohitel ranjencem na pomoč. Njegove zasluge na karitativnem polju je priznal tudi cesar, ki ga je odlikoval. Predlog, da se dr. Štajmerja imenuje častnim meščanom, je bil soglasno sprejet.

Magistratni komisar Govekar je poročal o prošnjah na sprejem v obč. zvezo. Sprejetih je bilo 136 prosilcev odklonjenih 33 prosilcev radi neizpolnjenih pogojev (ali niso že 10 let v Ljubljani, ali so pa uživali javne podpore.)

Mestni pogrebni zavod.

Predsedstvo prevzame podžupan dr. Triller, župan dr. Tavčar pa utemeljuje svoj nujni predlog, da se že sedaj izvoli upravni odbor za snujloče se mestno pogrebno podjetje, to pa zato, ker je vprašanje že popolnoma dozorelo in ker je treba zato najeti posojilo, za kar mora dati dovoljenje deželni zbor, je potrebno, da se ta odbor že sedaj izvoli, ko dež. zbor ravno zboruje.

Predlog se sprejme in v odbor se izvolijo obč. svetniki: Malty, Kavčič, Bončar, Kregar in Staudacher.

Za brezposelne delavce.

Kakor je znano, je predlagal občinski svetnik Etbina Kristan v seji 30. decembra l. l. da se stavi v mestni proračun za leto 1914. znesek 5000 kron za podporo brezposelnim delavcem in je ob enem predložil regulativ, po katerem naj bi se te podpore podeljevale. Predlog je bil sprejet in odkazan personalno-pravnemu odseku, v katerega imenu je sinoči poročal obč. svetnik dr. Novak, ki je približno izjavil:

Slavni občinski svet! Čim je neizpolnjen delstvo, da prispevajo vsi sloji direktno ali indirektno k pokritju javnih bremen, je logična in upravičena zahteva delavskega stanja, da se mu v sili priskoči iz javnih sredstev na pomoč. To je treba odkritosrčno in brez ovinkov priznati. Kakor je gotovo, da le napr. kmečki stan bistveno potreben, tako tudi ne more nihče dvomiti o važnosti delavskega stanja. Če zadenejo kmeta nezgode, uime, tedaj skrbje z v to določenimi zakladi država in dežela za podporo prizadetega kmečkega stanja, pa tudi nekatere občina skuša po svojih močeh bedi odnemoči.

Delavski stan zadenejo istotako nesreče kakor n. pr. brezposelnost, ki nastopi dostikrat brez vsake krivde delavčeve. Ker je vspricho socialni strukturi današnjega družabnega reda delavski stan gospodarsko šibak — je tudi iz tega razloga le pošteno, da se mu v slučaju nesreče, kakršna je brezposelnost, priskoči na pomoč. Mlilščina, ki bi jo posamezni delavec prejemal v obliki kakih nedoločenih podpor, bi bila za delavca žaljiva. Zategadelj je pozdraviti svoječasni sklep občinskega sveta, da se v naprej zalagamo za primeren kredit kot podporo brezposelnim delavcem ki imajo potemtakem v naprej zalagamo pravico do takih podpor.

Vnraščanje podpor za brezposelne je javno - pravnega značaja. Nekatere druge države, kakor n. pr. Angleska, Švedska, razna mesta n. Nemškem in v Švici, imajo zadevno podporo za brezposelne javno - pravno urejeno. V Avstriji se nismo prišli tako daleč: pač je koncem meseca januarja letos v proračunskem odseku državnega zbora bil sprejet predlog socialno - demokratičnega poslance Glöckla, da se pooblašča vlado, dovoliti kot prispevek za podporo brezposelnim in prvi polovici leta 1914 skupni znesek do dveh milijonov kron. Seveda s tem še ni rečeno, da bo predlog proračunskega odseka tudi postal zakon. Prav gotovo pa je, da je v prvi vrsti pošklicana država skrbeti za ureditev vprašanja brezposelnosti — v podrejeni vrsti še le občina.

Ljubljana je menda prvo mesto v Avstriji, ki je do sedaj temu principelnemu vprašanju posvetila svojo pozornost. Kakor navedeno je občinski svet ljubljanski sprejel predlog g. občinskega svetnika Etbina Kristana, da se za podporo brezposelnim določi za leto 1914 znesek po 5000 K.

Za izplačilo teh podpor je treba posebnega regulativa, o katerem si usojam v imenu personalnega-pravnega odseka, poročati. Bistvo tega regulativa je v tem, da naj bodo deželni podpore le tisti delavci, ki tudi sami skrbijo v časih, ko imajo delo, za tiste prilike, ko izgube svoj posel s tem, da plačujejo prispevke k skupnemu skladu, iz katerega se potem dajejo podpore v slučaju brezposelnosti. Na ta način se delavca tudi moralno vzgaja k previdnosti in k skrbji za obstoj. Kontrola v tem pogledu je mogoča pri današnjem položaju zgolj potom delavskih organizacij. Je to takozvani g... sistem, po katerem dobiva delavec le tedaj podporo iz javnih sredstev v slučaju brezposelnosti, ako dobiva to podporo tudi od svoje organizacije. Organizacija pa mu seveda podpora iz-

Slovenska zemlja.

KOSTANJEVICA NA KRASU.

To vas, ki se ponaša s pridnostjo in dobrim gospodarstvom vaščanov, krasi, novo dograjena ljudska šola. Če njo primerjamo dosedanjim, stari šoli, moramo reči: Vsa čast vsem oim, ki so se trudili ter dosegli, da so s to zgradbo, dali našemu ljudstvu priliko videti, kaj in kakšna naj bode šola, kjer se otroci poučujejo, ter pripravljajo za nadaljno življenje. Krasna po lepoti in uredbi je edina te vrste na celemu Krasu.

Ostavili smo Kostanjevico, ter prišli v Termico. Navdušeni vsled omenjene šole v Kostanjevici, popražali smo, kje se nahaja ljudska šola. Prijazni vaščan nas popelje na konec vasi, se ustavi in, na naše čudo, pokaže zgradbo — recimo odkrito — primerno za — hlev, to je ono, čemur je nekaj tudi služila, ter polno zasmeja reče: »Tukaj to je naša, temniška šola!« »To naj bode, šola!!« — Ogledali smo nekoliko to stavbo in opazili, da niti eno okno ni popolno zaprto. Stara okna, vrata, da, vse je v razsulu, zanemarjeno. Prijazni vodnik je odkril resnico, da je to zimo v šolski sobi, za časa pouka bilo 2° pod ničlo! In v takih razmerah naj tedaj uspeva pouk in napredek?? Ubogi učitelj, kako naj dosega uspehov, ko so otroci, otrpneli od mraza hankali v roke, da se segrejejo?! Kako naj ima otrok veselja pohajati v to mučilnico, če mora trpeti mraz. Učitelj in otroci, ob takih razmerah, postajajo pomilovalna vredne žrtve. In kdo je tega kriv? V vasi kakor Termica je taka šola prava srámota, če vemo, da je to rojstna vas kraških magnatov, veleposelstnikov, veletrgovcev in nekdanjega deželnega poslance in odbornika, bratov, Stepančič. Nočemo žaliti, reči pa moramo, da bi imenovanim moralo biti ležeče na tem, s svojim ugledom izposlovati šolo, ki bi bila v pomoč njih imeni in rojstni vasi. V našem času popotnika zanima videti šolo, po tej spozna vaščane in potem jih tudi sodeli. Komur je do napredka, kdor ljubi svoj narod in mu želi dobro, ta mu skrbi za — šolo, ker to je merilo našega časa.

DVOR-ZUŽEMBERK.

Kal tacega pa še ne, da bi ženska opravljala in urejevala občinsko pisarno. Drugod se bore za žensko volilno pravico, pri nas pa bodo ženske pri volitvah, pri sejah in v občinskih pisarnah imele več pravice, nego možje. Pisec teh vrst je prišel pred kratkim časom v občinsko pisarno in vprašal, kje je župan. Dobil je odgovor, da župana ni doma. Gospa županja pa je rekla, da bo ona vse naredila, kar je treba, ker tudi g. kaplana Onidovca dajmo še ni bilo sem. Potem je ga. županja pripovedovala, da hodijo gospod kaplan pomagati v pisarno. G. Onidovec bodo sčasoma že župan — z Dvora bodo pa županjo dobili. Samo ne vemo, če ne bo preveč konkurentov, ker se že zdaj trgajo za županski stolček. Bomo videli, kaj bo zda, ko bo misijon. G. Onidovec marsikaj vidi.

plačuje le, ako je pri njej včlanjeni delavec plačeval prispevke. Kot organizacijo mislim tukaj vsako delavsko organizacijo, ne glede na politično prepričanje.

Samo po sebi umljivo je, da občina ne more izplačevati podpore takrat, kadar je delavec sam kriv svoje brezposelnosti, kakor n. pr., če je stopil v stavko, ali pa če ne sprejme dela njegove stroke, ki mu ga ponudi posredovalnica.

Načrt regulativa predložil je g. občinski svetnik Etbin Kristan in personalni pravni odsek ga je z nekaterimi izmenembami sprejel. Čisto naravno je, da ta načrt ni in ne more biti noben petrefakt. Izkušnja bo pokazala hiše tega načrta, takrat pa bo seveda tudi prilika, da se načrt preuredi in popravi.

Ravno, ker to uvažujem, bi Vas prosil gospodje vzeti na znanje, da moram v imenu personalnega-pravnega oddelka odklanjati vsak predlog, ki bi meril na to, da naj se zadeva izvaja vrne personalno-pravne oddelku v donolnilno posvetovanje. Treba je imeti preje primernih izkušenj potem se da iz izmenembah govoriti. Sklep, ki ga je občinski svet storil, naj se izvrši!

Ko predlagam ta regulativ v odobritev, izražam upanje, da sledijo vzgledu prestolice slovenske tudi druga mesta, ki so po svojih finančnih razmerah poklicana v večji meri prispevati za podporo brezposelnim. Predlagam, da sprejmete regulativ!

Obč. svetnik Pammer je nastopil proti predlogu prav vehementno, strahil se je socialno demokracijo in očital večini, da je sprejela predlog g. Kristana, ne da bi o zadevi mislila. To zadnje trditve zavrne župan dr. Tavčar odločno, Kristan je pa v daljšem govoru stvarno in temeljito pobral ostale trditve Pammerjeve. Tudi občinski svetnik Štefe je zagovarjal predlog in pobral Pammerja in ko je dr. Novak še končno zagovarjal predlog odločno, je bil predlog s slovenskimi glasovi sprejet.

Ugodno je rešena tudi prošnja ljubljanskega društvenega orkestra za pridruženje mestne občine določilom društvenega štatuta, da pripade premoženje v slučaju razpusta mestni občini.

Razširjenost omrežja cestne železnice.

Na donis splošne avstrijske družbe malih železnic glede nameravanega razširjenja prog cestne električne železnice (v Sn. Šiško in na Vič) se sklene, da občinski svet la namen razpravljati in želi, da se čim prej izvrši in da se spremeni voznik tarif.

Glede ustanovitve lastne žunije za Sn. in Zgornjo Šiško, se sklene, da mestna občina ne more nič prispevati. Omeniti je, da bodo znali tozadevni stroški 541.000 kron (zidanje cerkve in žunije), franciškanska provinca prispeva samo s 50.000 kronami, verski zaklad pa izjavlja, da mora prispevati samo s prav malim zneskom. Plačala naj bi torej mestna občina ljubljanska! Pa ne bo iz tega nič.

Mestni zastavljavci se dovoli kredit do zneska 10.000 K.

Glede ponudbe Franceta in Brigitte Souvan glede zamenjave njunega sveta v svrhu regulacije Muzejskega trga, se sklene: Ponudnikoma se odstopita za njuno posestvo na Muzejskem trgu dve parceli na prostoru prejšnjega vojaškega oskrbovališča.

Na znanje se vzame poročilo kanalizacijske urada v stanju gradbe kanalov zbiralnikov; mestne vožnje za 1914., 1915., in 1916. se oddajo Kušarju proti večji kavčiji kot je bila do sedaj; ulica cesarja Avgusta se onusti.

Radi pozne ure je župan zaključil sejo in se preostale točke dnevnega reda rešijo v prihodnji seji.

Dnevni pregled.

Novo razmerje med Srbijo in Bolgarijo? Kakor smo že na kratko poročali, so med Srbijo in Bolgarijo vzpostavljene diplomatski odnosi. Oba poslanika srbski in bolgarski sta se sešla v Caribrodu, kjer sta se pozdravila in odkoder sta nadaljevala pot, vsak na svoje mesto. O vzpostavljenju srbsko - bolgarskih diplomatskih odnosov piše srbska korespondenca sledeče: Dejstvo, da sta poslanika preko pričakovanja hitro nastopila svoji mesti, se v političnih krogih tolmači tako, da si Srbija in Bolgarija želita, da čim prej stopita v stike in urejajo odnose. To je tudi želja Rusije, ki se zadnje čase v tem oziru mnogo trudi. Brez šumnje gredo želje merodajnih srbskih političnih krogov za tem, da se stopi s sosednjo Bolgarsko v prijateljske odnose. Toda obenem se doučaria, da se bo Bolgarija morala

popolnoma odpovedati svojim agresivnim načrtom in da bo morala spustiti svojo nes pametno misel o povračilu. Ob enem bo morala prenehati s podpiranjem albanskih band, katerim se vedno sline cede po rodovitnih srbskih krajih in se zato ne prestando pripravljajo na razpotja na poletje. Srbija ne more trpeti takšnih razmer na svoji meji in bo vedno zasledovala, kaj se tam godi in bo pripravljena za vse slučajnosti, pa naj bi do teh slučajnosti prišlo na zapadu ali vzhodu. Tudi ne čuti v Srbiji nobene potrebe, da bi prebivalcem v Macedoniji zato, ker so se dosedaj smatrali za Bolgare, dajali kakšna privilegija. Pa tudi prebivalci to sami vedo in ker vidijo, da so v varnosti sami in njihova lastnina, zato tudi ne marajo imeti nobenih stikov s četaši, ki se vedno prikazujejo. Prebivalstvo samo jih naznanja srbskim oblastem, ki seveda četašev ne boža, kakor tudi avstrijske oblasti ne božajo špijonov. Vsled tega so četaše čete iz Albanije in Bolgarije prišle popolnoma ob teren. S tem mora Bolgarija računati in če račun bo to v njeno dobro. Tako se lahko posveti svojem notranjemu razvoju in obenem lahko računa na pomoč Srbije, ki bi bila gotovo pripravljena, v kolikor bi to ne bilo proti njenim interesom. Tako srbska korespondenca. Koliko bo na vsem tem resnice, to pokažejo bodoči dnevi.

Srbija in Bolgarija bosta odsedaj med seboj občevali francoski in ne, kakor dosedaj, srbsko in bolgarsko.

Prav malo razveseljivi trgovski odnosi v Novi Srbiji (Macedoniji). Češki Narodni Listy prinašajo iz Belgrade dopis, ki slika trgovske odnose v Macedoniji. Macedonski trgovci so bili v zvezi z grškimi trgovci v Solunu. Ti so jim dajali blago, na dolgodoben kredit, ko se je vnela vojna in se je srbska vojska čim bolj bližala južnim krajem, so grški trgovci začeli izterjivati in tako iztirjali okoli 8 milijonov. Macedonskim trgovcem ni preostajalo drugega, kakor skladišča hitro razprodati, da so mogli plačati upnike. Toda le nekaterim trgovcem se je posrečilo likvidirati. Samo večjim, mali, ki so ali odvisni od večjih, so propadli in morajo v industriji ali drugod iskati mesta. Trgovska kamora v Skoplju sporoča, da vsaki dan pride kakšna trgovina v konkurz, zato, ker trgovec je na kredit in na patriarhalni način prodajal blago deželanom, ki so pa deloma pobiti, deloma so se razpršili, tako, da trgovec ne more priti do pokritja. In tako padajo v konkurz najstarejše firme po vseh večjih mestih Nove Srbije. Rešil bi jih srbski kredit — toda tega ni. Narodna banka, Franko - srbska banka, Belgradska zadruška, deželna otomanska banka in še druge banke ne dajo niti enemu trgovcu v Macedoniji osebnega kredita in tako pride da marsikatera firma s premoženjem 300.000 dinarjev vrednim propade radi tega, ker ne dobi kredita niti za 5000 dinarjev. V tem težkem položaju ne znajo bolgarske firme pomagati, one hočejo hitrega plačila. Grk pa nudi kredit. In zato prihaja štiri petine blaga transito iz Soluna. Grški trgovci vedno bolj izpodirajo srbski element, tako, da bo po mestih grški element radi trgovine prevladujoč in da bo srbski omejen le na deželo.

Sankaska tekma v Postoini. Letošnja huda zima je omogočila, prirediti sankasko tekmo celo v Postoini. Tekma se je vršila dne 8. t. m. na sankalski pod Kremenco. Prirediteljem se je bilo boriti z najrazličnejšimi neprijetnostmi; najhuje je pač to, da občinstvo vse premalo umeva ta lepi šport. No, led je prebit in prvi naši prijatelji so se oglašili. — K tekmi se je prijavilo 29 tekmovalcev, in sicer za enosedežne sanke 21, za dvosedežne 8. Slabe volje pa so stopali tekmovalci k startu, ker temperatura je bila 4 stopinje gorkote, skratka jug, a sankaljšče kratko, dolgo samo 200 m. Vendar se je vozilo s hitrostjo 31 km na uro, kar je pri takih ovirah vsakako lepa hitrost. Pri tekmi enosedežnih sank je dobil prvo darilo g. Kopinšek Andrej, drugo g. Vadnu Josip in tretje g. Leitgeb Karol; razentega so dobili še štiri prijazna darila gg.: Kavčič Anton, Kuček Vinko, Koller Richard in Maze Josip. Pri dvosedežnih sankah je dobil prvo darilo g. Kopinšek Andrej (z gospo Srajevo), drugo g. Šraj Janko (z gđ. Burnikovo), tretje g. Vadnu Josip (z gospo T. Vadnutovo). Darila so se razdelila v hotelu »Jama«. H koncu srčna hvala vsem prijateljem, ki so na ta ali oni način pripomogli, da se je tekma mogla vršiti. Zlasti pa naj sprejme najlepšo zahvalo naš ljubezni gospod Slana, ki nam je bil vester sodnik.

Kolekovina pri gledaliških predstavah. C. kr. finančno ministrstvo je z razpisom z dne 31. decembra 1913, št. 43.266 na podlagi razsodbe upravnega sodišča z dne 6. maja 1913, št. 4851 zaukazalo, da se morajo prošnje za gledališke predstave

tudi v slučajih, če jih vložijo po svojih pravih v to upravičeno društvo kolekovati po t. p. 43 b 2 z 2 kronami in da morajo za take prireditve izdane dovolilnice biti kolekovane po t. p. 7 g tudi z 2 kronami.

Na pustno soboto, dne 21. t. m. priredi telovadno društvo »Sokol« v Postoini veliko maskarado v prostorih Narodnega hotela. Pri plesu bo svirala domača godba. Že danes se opozarjajo vsi okolici na to prireditev, ki je vedno najbolj animirana predpustna prireditev.

Podružnica Boh. Bistrica »Zveze Jugoslovanskih železničarjev« priredi v nedeljo 15. svečana v prostorih grand hotela Triglav veliko veselico s koncertom, šaljivimi prizori in plesom ob pogrnenih mizah. Cene jedi in pijače kot drugod. Narodna noša dobro došla. Začetek ob pol 8. zvečer. Odbor.

Društvo »Zakonskih trpinov« v Kamniku priredi v četrtek dne 19. t. m. v gostilni gospoda Franc Žerovnika v Kamniku svoj večer. Svira godba na škripanje. Vstopnina prost. Vstop dovoljen le zakonskim mučnikom. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor. mkihkn, JGn no vabi odbor. Začetek ob 7. uri zvečer.

V levo stegno ga je ustrelil. 151 letnega sina Josipa Možina iz Zaloga pri Smarju je ob priliki nekega ženitovanja ustrelil neznan fant v levo stegno.

V samomorilnem namenu se je vrezal v levo roko. 62letni žagar Mejač Janez iz Godiča, ki je uslužben pri A. Permetu, se je te dni v samomorilnem namenu vrezal v levo roko.

Kamen mu padel v oko. Kočarju Matevžu, najemniku mlina v Predosljah pri Kranju, je te dni padel med delom majhen kamen v oko in mu ga težko poškodoval.

Kos lesa mu odletel v levo oko. 48letnemu premogarju Josipu Cerarju iz Trbovelj, je te dni pri kopanju premoga odletel kos hrastovega lesa v levo oko in ga znatno poškodoval.

Dva vloga. V pralnico in likalnico trgovine Umlauf v Celovcu je vlomil neznan tat in odnesel iz predala za denar 100 K drobiža. — V gostilni Haider v celovski okolici je vlomil neznan tat v predal gramofona in odnesel za približno 30 K drobiža.

Nasilen kaznilec. Ogenj je hotel zapetiti v celovski kaznilnici neki Leo Wultsch, ki je zaprt zaradi tatvine. Znosil je na kup slamine in rihe. Ogenj je pogasil njegov tovariš v celici, pri čemur ga je hotel Wultsch zadaviti. Med pretepanjem je prišel ječar, ki je nasilnika spravil v drugo, popolnoma prazno celico.

Napad. Pri Sv. Štefanu pri Volškperku na Koroškem sta napadla brata Ignac in Ludvik Greilach župana Schoberja, ker jima ni hotel dati podpore, ker sta surovo in predrzno nastopala. Brata sta napadla župana, njegovo ženo in sina z noži. Med pretepanjem sta ranila župana precej nevarno, ženo pa lahko. Sin je poklical orožnike, ki so napadla aretirali. Dognalo se je, da sta brata Greilach silno nevarna in nasilna tatova in goljufa, katere že delj časa iščejo.

Skrivnostna smrt. Ana Šteparova, 29letna omožena tovarniška delavka iz Budišova pri Sternberku na Moravskem je legla dne 2. t. m. v posteljo. Zjutraj okrog pol pete ure je zaslišal soprog Šteparove čudno hropenje. Prižgal je svetiljko in je videl, da se zviha njegova soproga v silnih bolestinah in da ji prihaja iz ust pena. Zdravnik, ki so ga takoli poklicali, je konstatiral, da gre za zastrupljenje z arzenikom. Zdravnik je dal ženi protistrup, kar pa ni več pomagalo. Drugi dan je Šteparova umrla v groznih bolečinah.

Redek slučaj se je pripetil te dni v Schönberku na Nemškem. Maks Neuman, trgovec z ribami je bil aretiran, ker je bil na sumu, da je umoril svojo ženo. Pozneje pa se je cela zadeva pojasnila in Neumana so izpustili iz ječe. Vzrok je bil ta: Neuman je dal v časopise inserat, da išče mladega moža, ki bi ga zastopal v trgovini. Podpisal je firmo s polnim imenom. Takoj drugo jutro se je oglašila množica prosilcev in ko je trgovec okrog štirih popoldne odpri trgovino, je čakalo zunaj okrog šestdeset novih prosilcev, ki so se gnetli v trgovino. Neumana je začela vsled tega boleti glava in v razmišljenosti je hitel po samokres. Med tem pa so prosilci zvedeli, da je mesto že oddano in so mirno odšli. Neuman pa je nato pred svojo ženo v kuhinji jemal iz samokresa naboje. Čez nekaj časa pa je moral oditi in je pustil samore v kuhinji. Kmalu nato pa je zaslišal strel. Ves prestrašen je hitel v kuhinjo, kjer je še vjel za roko svojo soprogo, ki se je prestreljenimi prsi zgrudila na tla. Kmalu nato je umrla. Skrajja je policija mislila, da gre za umor, pozneje pa se je dognalo, da je postala uboga

žena žrtev lastne neprevidnosti. Neuman je bil šele dva meseca oženjen.

Poskus samomora sleparja na debelo. Kakor se iz Milana poroča, se je hotel te dni obesiti v zaporu tamonjskega sodišča Gonfalonieri, ki je v družbi svoje ljubice okodoval firmo Magnani za velikanske svote. Ječar pa je še pravočasno opazil njegovo namero in je odrezal robec, na katerem se je hotel Gonfalonieri obesiti. Zalostnega kandidata samomora so prepeljali v bolnišnico.

Dva delavca mrtva, pet težko ranjenih. V Agliate je nastala dne 6. t. m. velika eksplozija, pri čemur je bilo vse poslopje porušeno. Dva delavca sta bila na mestu mrtva, pet jih je bilo težko ranjenih.

Študent ustrelil svojo ljubico. Kje se je pa zopet to zgodilo? V Hannoveru. Dvajsetletni pravnik Pavel Schulze iz Göttingna je ustrelil svojo sedemnajstletno ljubico. Študent, katerega oče je gimnazijski profesor, v Frankfurtu ob Odri, je imel z dekletom že od oktobra meseca lanskega leta ljubimsko razmerje. Ker je študent zabredel v dolgove in ker je deklica živela v zelo slabih gnetnih razmerah, sta prišla oba mlada človeka na idejo, da zapustita skupno svet. Ko pa je študent videl mrtvo truplo svoje ljubice, ga je minila korajža, da bi se še on ustrelil - vrgele je proč samo kres in se je javil policiji, ki ga je seveda brez obotavljanja aretirala in ga izročila sodišču. Fant bo pošteno sedel, kakor to posteno zasluži.

Solski učenec utonil v reki. Preteklo sredo popoldne se je drsalo na reki Labi v Nimborku več šolskih učencev. Med temi se je nahajal tudi 12letni Vaclav Holan. Fantčku je nenadoma počil pod nogami led, zlomil se je in revez je izginil pod vodno gladino. Na prestrašeni krik njegovih tovarišev so prišli takoj na mesto nesreče ljudje, ki so Holana začeli iskati. Po neumnem trudu so ga sicer našli, toda, mrtvega. Vsi poskušajo, da bi fanta oživili, so ostali brez uspeha.

Rafaelova slika prodana za 700.000. Milijonar Peter Wiedener iz Novega Jorka je kupil te dni od trgovca za umetnine Dureana Rafaelova Madono za 700.000 dolarjev. **Zastrupljenje z lizolom.** V četrtek so našli ženo kancelijske sluge Marijo Stehlikovo iz Toplice-Senave na njeni postelji z osem mesečnim otrokom v nezavesti. Poklicali so takoj zdravnika, ki je konstatiral, da je Stehlikova zastrupila sebe in otroka z lizolom. Vkljub vsemu trudu se zdravniku ni posrečilo matere in otroka rešiti. Stehlikova je bila v zadnjem času grozno nervozna in je izvršila samomor najbrže v duševni depresiji.

Velik vlom in tatvina. Dne 8. februarja okrog pete ure popoldne, ko je na Markovem trgu v Benetkah najživahnejše življenje, so predrzni tatovi vlomili v krojaško trgovino A la ville de Paris, vlomili so tudi v železno blagajno in so odnesli veliko svoto denarja. Od tam so prišli skozi odprtino na tleh, ki so jo seveda sami napravili v zlatarsko trgovino firme Jona in Reinis, kjer so ukradli dragocenosti v skupni vrednosti 50.000 lir. O vlomilcih ni ne duha ne sluha.

Roparski umor. Kakor se iz Karlovih varov poroča, je umoril rudar Anton Röhding pekoveškega mojstra Dominika Fladererja na tamošnji deželni cesti. Orožništvo je že prejelo poročilo, ki je po izvršenem zločinu svojo žrtev tudi oropal.

Morilec Hopf prosil pomilostitve. Na smrt obsodeni morilec Hopf je poslal te dni prošnjo na cesarja, v kateri prosil, naj se njegov proces obnovi. Hopf namreč trdi, da ni imel ob smrti svoje prve žene nikakih bacilov.

Orgije na maskaradi. Prebivalci mesta Duisburga so sedaj silno razburjeni. Preteklo soboto zvečer se je združilo kakih sto mož, ki so bili deloma preoblečeni v žensko obleko, v neki tamošnji dvorani pri maskaradi, da bi uganjali orgije. Tu je vdrlo v sobano kakih petdeset stražnikov, ki so celo družbo aretirali. Med aretiranci je več mož, ki pripadajo tako imenovanim boljšim krogom.

Požar na parniku. Dne 9. t. m. zjutraj je nastal na krovu parnika »Bordeaux« prekmorske družbe ogenj, ki se je tako hitro razširil, da je bil kmalu velik del krova v plamenih. Šele v dveh urah se je posrečilo ogenj pogasiti. Skupna škoda znaša 100.000 frankov.

Agent, ki je nabiral stavkokaze, morilec. Neki berlinski agent po imenu Pavel Keilling je iskal po Nemčiji stavkokaze za avstrijske tiskarne, ki so izirle delavce. Tiskarji v Tešinu na Češkem so izvedeli, da je prišel tja in se nastanil v hotelu »Pri mestu Prag«. Nekoliko njih, med njimi tudi strojnik Schlinger, ki je načelnik pomočnikov tarifnega odbora, so odšli v hotel, poiskali Keillinga, ter ga pozvali, naj odpotuje s stavkokazi, ka-

Nova slovanska brivnica Trst, ul. Belvedere st. 4. Jurij Muljevič.

tere je pripeljal in ki večinoma niti niso tiskarji. Keilling je postal grob. Vsi argumenti niso nič zalegli. Naposled se je hotel izmuzniti tako, da je odšel v kuhinjo. Schlinger je stopil za njim, hotel mu dopovedati, da ne opravi nič s stavkokazi. Naenkrat je Keilling potegnil revolver in streljal na Schlingerja. Zadel ga je v vrat, Ranjenca so odpeljali v bolnišnico, kjer je dne 9. t. m. zjutraj umrl. Keillinga so izročili okrožnemu sodišču v Češki Lipi.

Velika nesreča na morju. Te dni je trčil francoski parnik »Lutetia« ob grški tovorni parnik »Dimitris«. V bližini Lizbone jima je prišel na pomoč neki čoln, ki pa se je pri rešilni akciji potopil. Devet oseb je utonilo.

Poste restante. Belgijska vlada je izdala ukaz, da se smejo na pošti ležeca pisma (poste restante) izročati mladeničem izpod 17 let in dekletam izpod 18 let le tedaj, če pokažejo pismo, uradno potrjeno pooblastilo očeta ali njegovega namestnika.

Ljubljana.

— **Kamila Theimer v novi ulogi!** Iz zanesljivega vira smo zvedeli, da je Kamila Theimer vložila pri volnem ministerstvu ovadbo proti ljubljanskemu podžupanu dr. Trillerju in dr. Oražmu, češ, da vganjata (čujte in strmite, ljudje!) velikosrbsko propagando!!! Temu se bodo pri nas sicer krave smejali, ampak na Dunaju so Kamili najbrže verjeli, ker se po Ljubljani že vršijo preiskave. Včerašnji »Slovenec« poroča, da se je taka preiskava vršila v stanovanju dr. Oražma, mi smo na zvečeli — potrjena ta vest še ni — da je dalo volno sodišče aretirati storilca Aueria, brata soproge dr. Oražma! Tu se pa že vse neha — to je tudi za naše razmere odveč! Mi smo svoječasno že zavračali Kamilo Theimer radi denunciranja (takrat je denuncirala »Slovenca«) in kakor se vidi, ima res to nečedno lastnost. Pa se bo blamirala, z njo pa tudi oni, ki ji tako slepo verujejo in so takoj planili po dozdevnih »velezidalcih«.

— **»Serlok - Holmes«.** To zbirko bomo nadaljevali. Jutri prinesemo senzacionalno razkritje, kako so naši »Serlok-Holmes« prišli na sled novim pariškim večerom v Ljubljani.

— **V deželnem dvorcu so se včeraj svetila zgornja okna.** Ali se je plesal ples la furlana, ali so se klerikalni poslanci krepčali za trudapolno delo — o tem se nismo mogli prepričati.

— **Kdo ruše zoner regulacijo učiteljskih plač?** »N. Fr. Presse« pravi v svoji nedeljski številki glede te regulacije, da je klerikalni deželni zbor ne bo še tako hitro izvršil. Med klerikalci pa slišiš lahko vsak dan šepetati, da razni fainoštri ne puste, da bi imel en nadučitelj po 30 ali 40 letih službe večjo plačo in doklado kot oni, češ: mi duhovni smo 4 leta lemenat študirali, učitelji pa imajo samo pol srednje šole na pripravnicu. Prej se mora spet duhovnikom — kongrua zvijači, potem bodo klerikalci v dež. zboru regulirali učiteljem plače. Baron Schwarz, zastopnik vlade na Kranjskem in tajni svetnik! Ščitite učiteljski stan in avtoriteto vlade, drugače jo bodo — drugič!

— **Glas iz občinskega.** Že onetovano smo opozarjali slavno c. kr. pošto na povsem unavrščene pritožbe prebivalcev Poljanskega nasipa glede vojaštva, ki s svojimi vozovi in konji zanira nešpot. Te pritožbe so bile do sedaj še vedno brez vspeha in kakor malajš, zanira sedaj skoraj vsako jutro še v cukrarni nastanjeni oddelki strojnih pušk s svojimi mulami cesto, tako, da je naravnost nevarno, posebno za otroke, ki gredo ravno takrat v šolo. Ali ni dovolj, da se mora človek ogibati vozovom in stopati v blato in luže, zdaj naj se umika še — konjem in mulam?! Pozivljamo slavno pošto, da za nedostatek vendar že enkrat in to temeljito, odpravil!

— **Pojasnilo:** V nedeljo je prinesel »Dan« notico iz Most o g. Kovačiču. Uredništvo je sprejelo notico v misli, da gre za nekega drugega Kovačiča. Ker poznamo g. Kovačiča kot odločnega naprednjaka, je nam neprijetno, da se je skušalo na ta način list izrabiti za osehne namene.

— **Publikacije »Slovenske Matice«** za l. 1913, so ravnokar izšle in obsegajo sledeče knjige: Podljudbanski: Gospodin Franjo (Roman iz Bosne), Ant. Funtek; Tekma (Drama v treh dejanjih), Dr. J. Stehinger; Slovenske bibliografije let 1907 do 1912. Slovenske narodne pesmi v.

4 dni! Nalvečja senzacija sedanosti! 4 dni! Od danes 10.

S fotografičnim aparatom na bojišču.

Krvavi, strašni in uničujoči boji med Bolgari in Grki. — Posneto v vrstah bojujočih se armad.

Sreda 11.
Četrtek 12.
Petek 13.

Eno uro
trajajoče
predstave
vsak dan
ob 3., 4., 5.,
6., 7., 8. in 9.

Kino Ideal

Nekaj glavnih prizorov: Infante, ijskih krogelj strelj v prai — Strašne rane, ki jih povzročajo dum-dum krogelje. — Strelj v stegna. — Strelj v lekti. — Bajonetni nabodi. — Ranjenec, ki ga je ranilo 8 delov granate. — Del lobanje odstreljen. — Pogreb mrtvih. — Vojni grobovi. — Boj pri Džumaji. — Naskoki. — Šrapnelski ogenj. — Naskok kavalarije. — Artilerija strelja. — Kako zadevajo šrapneli in granate. — Radi velikih nabavnih stroškov nekoliko zvišane cene.

uredništvu Jož. Otonarja. Mencinger: Zbrani spisi II. zvezek in Hrvaško - srbske narodne pesmi. Upati je, da zadovoljijo letos knjige vse člane, saj je v njih polno lepih stvari, ki zanimajo vsakega inteligenta. Podlimbarskega roman bo zabaval vse čitatelje, užitek nudi Funtkova drama, z ljubitelji starejših časov bo pokramljal Mencinger, tistim ki se zanimajo za narodno pesem je poklonil Otonar nov zvezek. Dr. Šleibinger je s pridnostjo in natančnostjo napisal »Slov. bibliografijo« zadnjih petih let, dr. Vodnik in prof. Ilesič pa sta nam poskrbela hrvaško - srbske narodne pesmi. Sleherina slovenska hiša bi morala imeti to lepo garnituro Matičinih knjig. Stanejo samo 4 K.

— Predavanje »Akademije«. Danes, v sredo zvečer ob 8. uri bo profesor Ilesič v Mestnem domu predaval o temi: Čehi in Slovaki in njih medsebojno razmerje. Med severnoogorskimi Slovani se sedaj vrši znani veleizdatniški proces in že radi tega je važno, da nekaj vemo o njih Slovanih. Vstop prost. — Prosto-voljni doneski se hvaležno sprejemajo.

— V slovenskem gledališču se vrši danes brahna skušnja sijajne predpustne burke »Velika repatica«. Igra je bila preteklo sezono privlačna točka vseh velikih gledališč in se je igrala letos tudi z velikanskim vpehom na zagrebški pozornici. Prihodnjo nedeljo zvečer se uprizori tudi na našem odru. Pripravlja se: »Nevzdravljivi Izidor« in »Stari paviljon«.

Dr. Niko Zupanič je izdal ponatisek iz »Prosvetnega Vestnika« Pontijski Bolgari. V knjigi obdeluje razne tipe Bolgarov, ki jih je proučeval ob času, ko so bili vojni vjetniki v Belgradu. Njegova izvajanja so zelo zanimiva. O knjigi še izpregovorimo.

— K včerajšnji notici o smrti odlikovanega reveža moramo dodati, da je Jernej Brnot služil čez 30 let pri južni železnici in nato je imel 16 K mesečno milostne penzije; 12 let je služil pri vojakih in bil v vojski.

— Iz prememba posesti. Posetstvo (hiša z vrtom) v Slomškovi ulici št. 13., bivša last gospe Karoline Fabjančič je kupil g. Friderik Urban, izdelovalec svetovno znanih kranjskih klobas za ceno 46.000 K.

— Domači plesni venček se vrši v soboto dne 14. t. m. v vseh restavracijah, prostorih hotela »Lloyd«, na koga se cenl. občinstvo najvlu-dneje vabi. Začetek ob 8. uri, vstopnina 1 krono.

— Slovensko lovsko društvo v Ljubljani naznanja svojim članom, da je trdka E. Mayer v Dunajskem Novem mestu podaljšala rok za nakupovanje žive divjadi, in poziva svoje člane, da mu pošljejo kaj kmalu svoja naročila. Dosele smo naročili 31 zajcev, oziroma zajk, 10 parov jerebic in 1 par fazanov.

— Gremij trgovcev v Ljubljani. Oni člani gremija, ki imajo trgovske stike z Bosno in Hercegovino, dobe zaupno pojasnila v pisarni gremija trgovcev v Ljubljani v uradnih urah, to je od 2—4 pop.

— Sokol župa Ljubljana I. Vadi-teljski zbor ima svoj sestanek v nedeljo 15. t. m. popoldne ob 2. uri v prostorih Sokola I. (Trg Tabor št. 2. skozi dvorišče). Rešiti mora važna vprašanja, zato je udeležba iz vseh društev potrebna. Nato se vrši ob 3 in pol žurni občni zbor.

— Finančni odsek za III. sloven-ski vsesokolski zlet v Ljubljani leta 1914 vabi sodelujoče brate k redni seji, ki se vrši jutri dne 11. t. m. ob 8. zvečer v zvezni sobi v »Narodnem domu«. Na zdar! Načelnstvo.

— Na oklicih so: Ferdinand Majdič, žel. prevodnik, z gđno. Cecilijo Krušec; dr. Viljo Pfaffer, c. kr. vladni koncipist, z gđno Vido Lah; Egidij Eppich, c. kr. poštni asistent, z gđno. Marijo Krakar.

— Umrli so v Ljubljani: Janez Krašovec, kolarjev sin-hiralec, 16 let. — Danica Tičar, hči trgovskega knjigovodje, pol leta. — Marija Gorše, cerkvenikova žena, 43 let. — Frančiška Prezeli, služkinja, 15 let.

— S steklom si le obrezala roko. 26 letna Katarina Sinkovec iz Idrije, ki je uslužbena kot dekla na Glavnem kolodvoru, si je te dni obrezala pri umivanju stekla, roko.

— Nagnjena srca, krasna indijska drama v 4 delih, ki se predvaja v soboto v »Kino Idealu«, je uprizorjena od iste tovarne kakor »Quo vadis« in »Kleopatra« z isto režijo in istimi igralci. Igra v dveh svetovnih delih in ima v vsakem dejanju senzacijo. Velikanski prizori z levi, lovi na divje zveri, predrzen beg, potop ladije, nevarne jeze itd. — Prihodnji tork »Brez domovine«, velikanska ljudska drama v 6 dejanjih. — Danes se ponavlja »S fotografičnim aparatom na bojišču«, ki je dosegla včeraj najlepši uspeh. V četrtek predstave tudi za šolsko mladino ob 3., 4., 5. z nekoliko skrajšanim filmom.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

NOV KONFLIKT? KJE?

Budimpešta, 10. februarja. »Pe-sti Naplo« prinaša prav alarmantne vesti in pripoveduje, da se je mednarodni položaj silno poslabšal in da stojimo pred novim konfliktom. Na merodajnih mestih so o tem popolnoma prepričani in je bilo vsled tega vse potrebno ukrepanje. (Kakor videti, so se letos zelo kmalu začele kisle kumare, ker menda prokazovin primanjkuje.)

VLADA PROTI KRALJU.

Stockholm, 10. februarja. Kriza se je zelo poostрила; ministerstvo je podalo demisijo.

Stockholm, 10. februarja. Oficijelno poročilo pravi, da je prišlo do krize vsled nekega nagovora kralja na kmetsko deputacijo, ki je zahtevala zvišanje vojaškega stanja. Vlada je videla v tem nagovoru, da je kralj prešel vladno, s čemur je kršil ustavo. Zato je ministerstvo zahtevalo, da kralj ublaži svojo izjavo in da izjavi, da ni imel imena ustvariti dejanskega stanu pred vladno odločitvijo. Kralj je nato odgovoril, da njegov nagovor ni posegel v vladne posele in vladno odločitev. Vlada je na to še zahtevala, da se kralj drugič, predno poda kakšno oficijelno izjavo, posvetoval z ministrstvom. Kralj je na ta zahtevek zavrnil in dejal, da si ne da vzeti svobode, prosto govoriti s svojim narodom.

Stveckholm, 10. februarja. Kralj je pooblastil zmerneza liberalca Gera da sestavi nov kabinet.

PROCES PROTI LORKOVIČU USTAVLJEN.

Zagreb, 10. februarja. Kakor znano, je bila razsodba prvega sodišča proti Lorkoviču, saborskemu poslancu razveljavljena in novo postopanje odločeno. V današnji obravnavi se je sklenilo postopanje proti dr. Lorkoviču ustaviti.

NA JAPONSKEM.

Tokio, 10. februarja. V parlamentu so se opozicionalci in vladna stranka stekli tako, da so enega poslance nezvestnega iz zbornice odnesli.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisanim vprašanjem le priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Radi drugega podjetja prodam krojaško obrt v Ljubljani, z vsem inventarjem za 1200 K, za 600 K lahko eno leto počakam. Naslov v »Prvi anončni pisarni«. 1493-15

Mesečna soba. Lepo meblowana, razgled na cesto, se s 15. t. m. odda. Več poizve se na Sv. Petra cesti št. 4., vhod obrežna steza, I. nadstr. na levo. 1546-3

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega likera iz zdravilnih rastlin, kateri izborna upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Edna posebnost likerja je Zdravnik želodca

Jugoslovanska zavarovalna družba za življenje in požar išče zanesljive in agilne

akviziterje.

Oferte treba poslati na adresu: »Jugoslovan«, poštni predal 50, Ljubljana.

!! Tržaški Slovenci !!

Svojo zalogo oglja in druge kurjave priporoča

Ivan Germek, ulica Squero nuovo št. 15. (Tik glavne pošte.)

Slamnikarice,

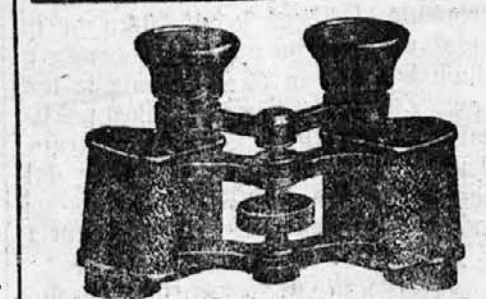
Müller & Wörnte nasl. tovarna za klobuke, Monakovo išče takoj

10 izurjenih slamnikaric

ob najvišji plači. Vožnja tja in nazaj se povrne. Zglasti se je takoj pri g. Ernestu Jurjak, hotel »Slon« v Ljubljani.

Blagajničarka

se sprejme takoj v restavraciji na juž. kolodvoru v Št. Petru na Krasu. Prednost imajo izurjene gospodične, ki so že delale v tej obrti s kontrolnimi blagajnami. Pismene ponudbe, če mogoče s sliko sprejema do 15. t. m. restavrater istotam.

FR. P. ZAJEC

izprašani optik. Zalagatelj e. in kr. armade, vojne mornarice, domobrancev itd.

Ljubljana, S aritrgr 9.

V tej stroki najzanesljivejša tvrdka. Edino pri meni na razpolago zelo podužljivi prvi slovenski optični ceniki, dobi ga vsakdo zastoj.

Specialist za očala in ščipalnice. Toplomere, barometre, daljnogleda itd.

Z električnim obratom moderno urejena delavnica. Za prvovrstno optiko se jamči.

Rojan štev. 2.

Franjo Sluga,

se priporoča svojim cenj. odjemalcem. — Voditelj Zvonko Požar. Rojan štev. 2.

Rojan štev. 2.

trgovina jestvin in k-

lonijalnega blaga -

Trst — Rojan štev. 2.

Pri nakupu različnega manufakturnega blaga,

se blagovolite obrniti na tvrdko

A. & E. Skaberné

obstoji od l. 1883.

Na dobelo in drobno!

Izredno nizke cene!

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gospceka ulica štev. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri — lnozemskega in domačega blaga veeno na iztero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cere zmerne. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svilu in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

„Učiteljska tiskarna“

registrovana zadruga z omejeno zavezo

se priporoča slavnim posojilnicam, hranilnicam in drugim denarnim in gospodarskim zavodom za naročila v tisk

letnih računskih zaključkov

in vseh drugih tiskovin. — Delo izvrši priznano solidno, natančno in po najnižjih cenah.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to

stroko spadajoče blago dobite najceneje v

specijalni trgovini

A. & E. Skaberné

Mestni trg štev. 10.

Velika izbira!

Solidna postrežba!

Zanesljiva semena razpošilja

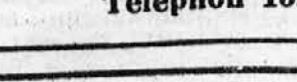
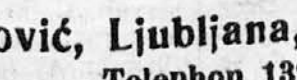
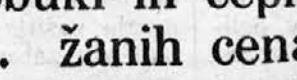
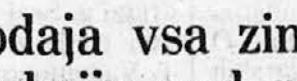
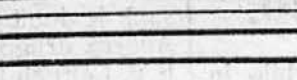
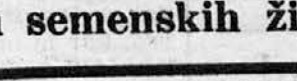
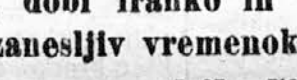
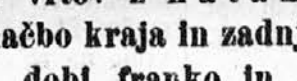
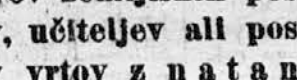
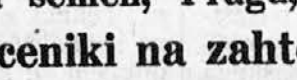
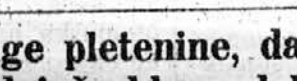
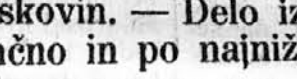
Jindřich Vaněk

glavna zaloga semen, Praga, „Pri zlati goski“.

: Slovenski ceniki na zahtevo brezplačno. :

Kdor pošlje najmanj 40 naslovov zemljiških posestnikov, učiteljev ali posestnikov vrtov z natančno označbo kraja in zadnje pošte, dobi franko in gratis zanesljiv vremenokaz.

Izvoz čeških semenskih žit po vsem svetu.

Radi prešle sezije

se razprodaja vsa zimska in jesenska konfekcija pod polovično ceno; zlasti klobuki in čepice po zelo znižanih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.

Telephon 132.